

Štolski ŽELEZAR

Leto XIX.

1979

MAREC

Št. 5

GLASILO DELAVCEV DELOVNE ORGANIZACIJE ŽELEZARNE ŠTORE

Pred volitvami

V maju 1979 poteče 5-letni mandat Predsedstva SFRJ. V skladu z ustavo SFRJ morajo volitve članov predsedstva SFRJ biti opravljene trideset dni pred iztekom mandata članov, ki se jim izteka mandat. Zvezna konferenca SZDL je že sprožila pobudo za izvedbo predkandidacijskih in kandidacijskih postopkov, ki morajo biti opravljeni v socialističnih republikah in socialističnih avtonomnih pokrajinah do aprila 1979.

Na podlagi vodenja oziroma opravljenih uskladih možnih kandidatov za člane predsedstva SFRJ in SRS v republiških vodstvih družbenopolitičnih organizacij je predsedstvo RK SZDL Slovenije na svoji 29. seji dne 16. 2. 1979 sprejelo predlog možnega kandidata za člana Predsedstva SFRJ in SRS tovariša SERGEJA KRAIGHERJA.

S sprejemom tov. Sergeja Kraigherja za možnega kandidata člana Predsedstva SFRJ je za predsednika Predsedstva SRS treba predlagati novega možnega kandidata. Izhajajoč iz tega, je Predsedstvo RK SZDL Slovenije za možnega kandidata predsednika Predsedstva SR Slovenije predlagalo tov. VIKTORJA AVBELJA, sedanjega člana Predsedstva SRS. Upošteva predlagane kadrovske rešitve je predsedstvo RK SZDL Slovenije kot možnega kandidata za novega člana Predsedstva SR Slovenije sprejelo tov. STANETA MARKIČA.

Zaradi racionalnosti se je predsedstvo RS SZDL Slovenije odločilo, da se hkrati s kandidacijskimi postopki za člana Predsedstva SFRJ in SRS opravijo kandidacijski postopki za nadomestne volitve predsednika in člana Predsedstva SR Slovenije.

IO OOS so zadolženi, da v skladu s sprejetimi opravili in rokovnikom, ki ga je sprejelo predsedstvo OK SZDL Celje, storijo vse, da bodo naloge, vezane na kandidacijska in volilna opravila opravljene pravočasno in dosledno, tako da bi tudi občinska kandidacijska konferenca lahko pravočasno opravila svoj del kandidacijskih nalog.

**EVIDENTIRANI MOŽNI
KANDIDAT ZA ČLANA
PRESEDSTVA SFRJ
IZ SR SLOVENIJE**

Tov. SERGEJ KRAIGHER, rojen 13. 5. 1914 v Postojni, član ZK od leta 1934, je predsednik Predsedstva SRS, nosilec »Spomenice 41«.

**EVIDENTIRANI MOŽNI
KANDIDAT ZA PREDSEDNIKA
PRESEDSTVA SR SLOVENIJE**

Tov. VIKTOR AVBELJ, rojen 26. 2. 1914 v Prevojah, član ZK od leta 1937, je član Predsedstva SRS, narodni heroj in nosilec »Spomenice 41«.

**EVIDENTIRANI MOŽNI
KANDIDAT ZA ČLANA
PRESEDSTVA SR SLOVENIJE**

Tov. STANE MARKIČ, rojen 7. 5. 1928 v Mariboru, član ZK od leta 1945, podpredsednik Republiškega odbora ZZB NOV Slovenije, je diplomirani pravnik.

**EVIDENTIRANA MOŽNA
KANDIDATA ZA DELEGATA
V DRUŽBENOPOLITIČNEM
ZBORU SKUPŠČINE
SR SLOVENIJE**

Tov. TILKA BLAHA, rojena 27. 2. 1925 v Zgornjih Gamelnah, članica ZK od leta 1943, predsednica Sveta za vprašanja družbenoekonomskega položaja žensk pri Predsedstvu RK SZDL Slovenije, je diplomirani politolog.

Tov. PETER TOŠ, rojen 29. 6. 1939 v Celju, član ZK od leta 1961, izvršni sekretar Predsedstva CK ZKS za naloge Zveze komunistov in delo komunistov v političnem sistemu, je diplomirani pravnik.

Osnovne organizacije sindikatov so zadolžene, da organizirajo javno razpravo o predlaganih možnih kandidatih za posamezne funkcije. Zbori delovnih ljudi v TOZD oziroma delovnih skupnostih štejejo kot temeljna kandidacijska konferenca. To je enak postopek kot za delegiranje delegatov v zbor združenega dela občinske skupščine. Vsaka temeljna kandidacijska konferenca mora izvoliti enega delegata v občinsko kandidacijsko konferenco.

Osnovne organizacije sindikatov TOZD in delovnih skupnosti so dolžne, da javno razpravo o predlogih možnih kandidatov ter izvolitev delegatov opravijo do 7. 3. 1979.

Občinska kandidacijska konferenca bo sklicana 13. 3. 1979, predvidoma ob 11. uri.

Za delegata v občinsko kandidacijsko konferenco je lahko izvoljen tudi eden izmed delavcev, ki je sodeloval v razpravi; lahko pa je pooblaščen delegat, ki bo s strani delegacije za zbor združenega dela tega dne poslan na zasedanje občinske skupščine.

Anton Motoh

Z izgradnjo nove valjarne se je tudi pri nas pojavila »strukturna neusklajenost« jeklarskih in valjarskih kapacitet, kar je še danes problem večine ostalih železarn. Vzoredno z rastjo proizvodnje valjanih izdelkov so naraščale potrebe po vložku in manjkajoče količine je bilo potrebno zagotoviti z nakupom na domačem in tujem trgu. Predhodna zagotovila članic sestavljene organizacije (Železarna Jesenice in Železarna Ravne), da bodo oskrbovali s potrebnimi količinami gredic, so se kmalu izkazala kot nerealna, saj so sami širili predelovalne zmogljivosti in nudili pri medsebojnih nabavah iz leta v leto manjše količine. Od prvotnih 25.000 ton nam bo letos samo še Železarna Ravne dobavila 9.000 ton. Tudi ostale jugoslovanske železarne nimajo tržnih viškov gredic.

Iz omenjenih razlogov je naraščal uvoz. Do leta 1976 je oskrba iz uvoza potekala še ugodno in se več ali manj nismo srečevali s pomanjkanjem gredic. Zadnji dve leti se stanje nenehno slabša. Optimalna proizvodnja valjarskih izdelkov je večkrat ogrožena. Proizvodni program je potrebno prilagoditi razpoložljivim količinam gredic, kar pa ni vedno v skladu z načrtovanim kvalitetnim asortimentom, potrebami kupcev in zahtevnimi roki dobav.

Težavna oskrba s polizdelki-gredicami

V preteklem letu je bila sicer še ustvarjena rekordna proizvodnja valjanih izdelkov v valjarni II. Tolikšno proizvodnjo so v veliki meri omogočile visoke začetne zaloge gredic in nakup v prvem polletju.

V drugem polletju ni bilo več možno uvoziti gredic po še sklenjenih pogodbah (10.000 ton iz Romunije in 2.000 ton iz Madžarske). Sedaj že nekaj mesecev prihajajo samo delne količine iz uvoza in domačih virov. Z ustavitvijo stare SM jeklarne konec decembra 1978 se je lastna proizvodnja gredic še zmanjšala in so potrebe po nakupu narastle na približno 6.000 ton mesečno, od tega okoli 5.000 ton iz uvoza. Pomanjkljaj v tej količini je začasen do izgradnje nove elektroobločne peči.

Investicijska dela se zaradi pomanjkanja gredic pospešeno izvajajo in pričetek obratovanja nove elektroobločne peči je predviden že v mesecu juliju. S to investicijo bi zaokrožili naše jeklarske kapacitete za daljše obdobje in v celoti dosegli lastno oskrbo s polizdelki. Tako se bo prenehala odvisnost proizvodnje od nakupnih virov gredic in bo omogočen samostojni kvaliteten razvoj proizvodnje valjanih izdelkov.

Preostane nam torej premostitev oskrbe samo še za obdobje nekaj mesecev. Do danes smo izčrpali obstoječe zaloge gredic in ingotov, za vnaprej pa obstaja veliko vprašanje pravočasnega dotoka novih količin. Visoka stopnja negotovosti in grožnje zmanjševanja proizvodnje narekujejo že dalj časa polno angažiranje delavcev v DS za komercialne posle, da kljub majhnemu upanju zagotovijo gredice in omogočijo realizacijo planskih obveznosti naših valjarn.

K zgornjemu opisu dejanskega stanja v zadnjem obdobju moramo dodati še grobo obrazložitev sistema uvoza polizdelkov in zakaj ni bilo možno v drugem polletju 1978 uvoziti manjkajočih količin.

Skupen uvoz polizdelkov v državnem merilu (gredice, TVT, slabi, coils) nenehno narašča in je v preteklem letu dosegel 1.014.000 ton. Skupne potrebe v letošnjem letu znašajo preko 1.500.000 ton.

Okvire skupnega uvoza še vedno določajo državni organi na osnovi materialnih bilanc Zveznega zavoda za družbeno planiranje. Odboren skupen uvoz je praviloma nižji od potreb in si ga koristniki razdelijo med seboj vsako leto s samoupravnim sporazumom. Poleg skupnega uvoza v obliki količin so administrativno odrejena tudi valfna območja, iz katerih je možno uvažati. Pri gredicah to pomeni preko 90 % uvoza iz vzhodnoevropskih držav. Na tem tržišču je ponudba vedno manjša, ker so sami zaokrožili proizvodne kapacitete. Več ali manj je možno gredice kupiti še samo z menjavo za njih interesantne izdelke. Takoimenovane blagovne liste, ki zajemajo čisti uvoz gredic, skoraj ne vsebujejo več postavke gredic. Bistveno zmanjšana ponudba in neustrezna regionalna usmerjenost uvoza je prvi omejitveni faktor nakupa.

(Nadaljevanje na 2. strani)

VARSTVO OKOLJA

PRIČELI SMO GRADITI ČISTILNO NAPRAVO ZA ODPADNE VODE ŠTORE I

Dnevno se srečujemo kot občani in delovni ljudje s problemi varstva okolja. Posebno je ta problem pereč zaradi hitrega razvoja industrije in obratovanja zastarelih naprav. Za izboljšanje tega stanja se vlagajo velika sredstva.

Znano je, da procesi, ki se odvijajo v železarstvu, prispevajo svoj delež k onesnaževanju okolja. Danes metalurški agregati niso samo veliki porabniki električne energije, ampak tudi veliki onesnaževalci našega okolja. Zato se vključujejo v tehnološki sklop ustrezne čistilne naprave. Težnja je zlasti, da se odpadne snovi, ki se pridobivajo pri procesu čiščenja, vračajo nazaj v proces predelave. V Železarni Štore je bila

je bil širši team domačih strokovnjakov, ki je na osnovi dosežanj izkušenj in novejših dosežkov na področju varstva voda izdelal detaljne predloge in tehnično dokumentacijo za izvedbo čistilne naprave Štore I. Sama investicija v skupni vrednosti 16.000.000,00 din predstavlja veliko dajatev za varstvo voda, vendar se moramo zavedati, da voda poraja življenje in da je naš obstoj odvisen od takih vlaganj oziroma od celovitega pristopa k zmanjšanju onesnaževanja naravnih virov.

Čistilna naprava ima skupno kapaciteto 700 m³/h in njena naloga je, da očisti odpadne vode, ki nastajajo pri mokrem čiščenju plavžnega plina, granulaciji žlindre in hlajenju valjarniških ogrodi v stari valjarni in kot rezerva mokro čiščenje dimnih plinov aglomeracije. Čistilna naprava bo zgrajena oziroma vključena v sistem zaprtega obtoka. To se pravi, da se bo odpadna voda po procesu vračala nazaj k porabnikom in ne bo odtekala v Voglajno.

Ko bo zgrajena čistilna naprava, bo potrebno letno zajeti iz Voglajne le okoli 550.000 m³ vode, jo prečistiti in uporabiti v železarni.

Čistilna naprava bo delovala na naslednjem principu:

Odpadna voda se bo najprej grobo očistila v usedalnikih, od-

tod pa črpala v osrednji del čistilne naprave — reaktor. Odpadna voda doteka v srednji cilindrični del, kamor se dozirajo kemikalije — floxulanti. S pomočjo impelerja in usmerjanja vode bo v primarni reakcijski coni doseženo 3–5-kratno obračanje vode. Zaradi dobre turbulence in mešanja se vzpostavi dober kontakt med floxulanti in odpadno vodo ter tako pride do kosmičanja. Majhni koloidni delci se sprimejo in usedejo na dno reaktorja, čista voda pa bo prek zbirnega žleba odtekala gravitacijsko v zbirni bazen, od koder se bo s pomočjo črpalk vračala nazaj k porabnikom. Očiščena voda bo vsebovala le 10 mg/l nečistoč, kar ji bo dalo videz pitne vode.

Iz reaktorja se bo blato odvajalo prek ustrezne avtomatike in

črpalk v zgoščevalnik in nato na zgoščevanje in dehidriranje v krožni usedalnik. Zgoščeno blato se bo iz tega usedalnika (koks, ruda, apnenec, žlindra, škaja) transportiralo nazaj na aglomeracijo za ponovno uporabo.

Glede na izvajanje del lahko popolnoma realno pričakujemo, da bo čistilna naprava pričela redno obratovati v prvi polovici leta 1980. S tem bomo izpolnili eno izmed velikih nalog, ki smo si jo zadali s sprejetjem družbenega dogovora o varstvu okolja občine Celje za obdobje 1976–1980. Realno lahko pričakujemo, da se bo vrnilo življenje v strugo Voglajne, če ne bo zopet človek — posameznik povzročal pomora rečnega življenja zaradi svoje neodgovornosti in nepoučenosti.

Milan Mežnar

Proizvodnja jugoslovanskih železarn leta 1978

Pred mesecem dni ste bili seznanjeni z dosežki slovenskih železarn v preteklem letu. Gotovo vas tudi zanima, kolikšni so bili proizvodni uspehi v jugoslovanskih železarnah. Načrt proizvodnje surovega železa je bil realiziran 89,7 %, proizvodnja je zna-

šala 2,08 milijonov ton in je bila približno 8 % višja kot leta 1977. Samo jeseniški plavžarji so preslegli letni načrt proizvodnje belega surovega železa, vse druge železarne so zaostale. Načrt proizvodnje surovega sivega železa so izvršili samo v Ilijašu; zakaj v Štorah niso mogli doseči letnega plana, ste bili že tako seznanjeni. Proizvodnja surovega jekla je znašala 3,44 milijona ton, kar je skoraj 8,5 % več kot leta 1977, vendar 13 % manj kot je predvideval letni načrt. Proizvodnja SM jekla je znašala 1,5 milijona ton, proizvodnja v kisikovih konverterjih 1,05 milijona ton in proizvodnja elektro jekla 0,9 milijona ton. Delež SM jekla je bil torej 43 %, LD jekla 30 % in elektro jekla 27 %.

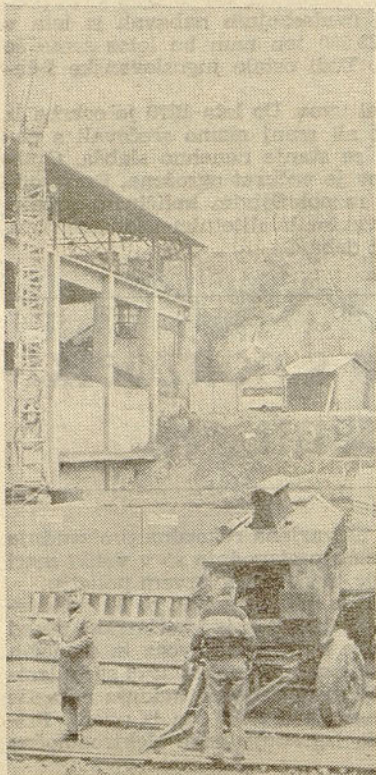
Delež proizvodnje surovega jekla slovenskih železarn v jugoslovanski proizvodnji je znašal 22 %. V letošnjem letu se bo delež proizvodnje jekla v slovenskih železarnah premaknil izdatno pod 20 %, ker se bo proizvodnja LD jekla v Zenici dvignila za blizu milijon ton in enako tudi cela jugoslovanska proizvodnja.

Letni načrt proizvodnje surovega jekla so pri SM pečeh dosegli v železarnah Smederevo, Jesenice in Štore. V Zenici in Sisku so malo zaostali, vendar je skupna izvršitev 98,3 %. V kisikovih konverterjih je bilo izdelano le 70 % načrtovane letne količine. Še najboljše so delali v Zenici, kjer so dosegli 88,5 % načrta, v Skopju 62,8 % in v Smederevu le 51,8 %.

Pri elektro jeklarnah je bila izvršitev 94,5 %, letni načrt pa so preslegli samo v Sisku, druge so rezultati med 90 % do blizu 100 odstotkov.

Blagovna proizvodnja je znašala 3,56 milijonov ton, kar je 14,4 % več kot leta 1977 in 11 % manj, kot je znašal letni načrt. Razen Železarne Štore nobena jugoslovanska železarna ni izvršila letnega načrta blagovne proizvodnje.

Albin Potočnik

Pogled na gradbišče čistilne naprave

težnja po varstvu okolja, predvsem varstvu voda prisotna že daljši čas. Tako je bil v letu 1963 izdelan program čiščenja odpadnih voda. Na osnovi tega programa so se pričeli ugotavljati izvori, količine in sestavi odpadnih voda iz obstoječih tehnoloških sklopov in študijska obdelava načina oskrbe novih obratov s tehnološko vodo. Rezultat teh prizadevanj je, da je železarna zgradila in aktivirala v letu 1972 čistilno napravo za odpadno vodo, ki nastaja pri hlajenju valjarniških ogrodi in pri napravi za kontinuirano čiščenje ter mešanje vode. V starem delu železarne je zaradi različnih tehnoloških postopkov, delno zastarelih naprav in opreme ter neugodne oblike terena čiščenje odpadnih voda bolj zapleteno.

Na osnovi idejnega projekta je bil v letu 1973 izdelan program za izdelavo tehnične dokumentacije za čiščenje in izvedbo cirkulacijskega sistema oskrbe potrošnikov z industrijsko vodo. Organiziran

Težavna oskrba s polizdelki-gredicami

(Nadaljevanje s 1. strani)

Z lanskim letom so republike prevzele odgovornost za doseg dogovorjenega obsega odliva in priliva deviz. Za naš uvoz si plačilne pravice za tujino zagotavljamo torej v republiki preko SIS EOT. Dosedanji sistem dodeljevanja deviznih plačilnih pravic je še vedno osnovan na realizaciji preteklega leta v nekem procentualnem razmerju. Glede na povečane potrebe uvoženih surovin, zaradi porasta cen na tujih tržiščih in sprememb obračunskih tečajev dodeljene vsote nikoli ne zadostujejo. V preteklem letu in v prvih dveh mesecih letošnjega leta so praktično vzrok vsem težavam na uvozni strani omejene pravice za plačevanje v tujino.

Z letošnjim letom se je način dodeljevanja plačilnih pravic ponovno menjal in bomo lahko v bodoče uvažali samo v razmerju z doseženim izvozom. Za osnovo je bilo vzeto obdobje preteklega leta. Razmerje pri nas bo okoli 1 : 1,8, vendar postopek izračuna pri Narodni banki še ni končan. Ponovno se nam delijo avansni zneski na preteklo leto.

Poslabšan plačilno-bilančni položaj naše države v drugem polletju 1978 je prinesel izrednečasne ukrepe z novimi pogoji uvoza. V bistvu smo dobili obvezo, da lahko gredice uvozimo samo v primeru, če njihovo vrednost v celoti pokrijemo z izvozom. Teh pogojev nismo izpolnili, niti jih ni bilo možno izpolniti. Posledica je, da je ostalo že omenjenih 12.000 ton gredic nedobavljenih.

Za letošnje leto je do sedaj sklenjenih pogodb za 32.500 ton gredic iz uvoza z dobavnimi roki do konca tretjega kvartala. Večina poslov trenutno miruje, ker niso zagotovljene devizne pravice za plačevanje v tujino, ki so predpogoj za ureditev uvoznih formalnosti.

Ob intenzivnem delu in skupni akciji SZ bodo te težave v kratkem izločene, vendar bodo skoraj nujno temu sledile poznejše dobave tujih dobaviteljev. Izgledi že ob ugodnem razvijanju okoliščin niso najboljše. Ocenjujemo, da bosta najkritičnejša meseca marec in april, ko ne bomo imeli dovolj gredic, dočim bi se pozneje stanje uredilo.

Kakršnokoli zmanjševanje proizvodnje bi imelo hude posledice, zato dodatno iščemo ostale možnosti zaposlitve razpoložljivih kapacitet (prevaljanje, posojilo gredic proti kasnejši vrnitvi itd.). Natančne rezultate je trenutno težko oceniti. Storjeni bodo vsi ukrepi, ki bi lahko pripomogli k sanaciji in premostitvi opisanih težav pri oskrbi z zadostnimi količinami gredic.

Glavni remont TH peči

V tozdu elektroplavž z aglomeracijo smo dne 15. 1. 1979 ustavili TH peč z namenom, da se v obratu izvrši planirani glavni remont. Dela na remontu so zelo obsežna, saj zajemajo kompletno prezidavo peči, montažo novega oboka peči ter ostala dela mehankega, elektro in gradbenega značaja. Za izvršitev tako obsežnega remonta je bila potrebna temelji-

ta predpriprava vseh, ki smo tako ali drugače udeleženi pri izvajanju del. Za skupni potreben čas za izvršitev vseh del smo planirali dva meseca.

Z Vatrostalno z Jesenic smo sklenili pogodbo za izvajanje del pri izpraznjevanju vsipa in stare obloge iz peči ter za njeno ponovno obzidavo.

Izpraznjevanje še žarečega materiala iz peči je bilo strojno. S strojnim načinom izpraznjevanja smo se izognili velikemu trpljenju naših ljudi, če bi to delo opravljali ročno. S tem posegom smo tudi delno zadostili že sprejetemu samoupravnemu sporazumu o humanizaciji dela na visokih pečeh in aglomeracijah. Delo pri izpraznjevanju peči je bil izvršeno v kratkem roku, in sicer v 9 dneh. Obzidava peči je potekala brez motenj in je bila dokončana v rekordnem času, v 16 dneh.

Sedaj potekajo dela vzdrževalcev, ki imajo ob tem remontu zelo obsežen plan del. Vzdrževalci imajo toliko dela tudi zato, ker elektroplavž obratuje že 25 let in je treba pri tem remontu zamenjati posamezne strojne ali elektro naprave, ali jih temeljito popraviti oziroma obnoviti.

Zadnji glavni remont oziroma prezidava TH peči je bila v oktobru leta 1968. Takrat je bila izvršena tudi delna rekonstrukcija skleda peči z namenom, da bi se razširil notranji svetli premer peči. Iz zgornjega sledi, da je peč obratovala med obema remonta 10 let, kar je za razmere v Štorah na elektroplavžu rekord. Vsekakor je potrebno med obra-

tovanjem na peč samo paziti, da se tudi tako podaljša obratovalna doba.

Stroški, potrebni za izvedbo remonta, bodo razmeroma visoki; točno bodo znani šele, ko bo remont v celoti opravljen. Zaradi teh stroškov imamo v gospodarskem načrtu predviden negativni del prostega poslovnega sklada, za katerega pa smo naredili plan pokrivanja. Do negativnega finančnega rezultata prihaja tudi zaradi manjše proizvodnje.

Z novo in kvalitetno obzidavo TH peči ter z ostalimi izvršenimi deli vzdrževalcev bo ponovno dana možnost tozdu dosegati maksimalne količine in kvalitete proizvodnje grodlja. Pri normalnem dosegu letne proizvodnje grodlja je v tozdu možno poslovati pozitivno. Na pozitivno poslovanje bistveno vpliva tudi pravilna orientacija pri planiranju proizvodnje grodlja za gospodarski načrt. Pri tem imamo v mislih planiranje čim večje možne količine proizvodnje specialnega grodlja, ki ima višjo ceno na trgu. Poudariti je potrebno tudi dejstvo, da sta tako specialni kot sivi grodelj, proizvedena v elektroplavžu v Železarni Štore, pri kupcih cenjena.

Mihael Plahuta

PREGLED DEJAVNOSTI

Dne 20. februarja v večernih urah je imelo društvo izumiteljev in avtorjev tehničnih izboljšav DIATI Železarne Štore svojo 4. redno letno konferenco.

Poleg inovatorjev naše delovne organizacije so bili vabljeni tudi delegati, ki delajo na inventivnem področju iz delovnih organizacij, in sicer EMO, Libele in z Jesenic, predstavniki občinskega sindikalnega sveta in predstavniki družbenopolitičnih organizacij ter vodstva naše delovne organizacije.

Zbralo se je 64 inovatorjev, ki so poslušali poročila, predlog akcijskega programa in v razgovoru predlagali, kako naj bi v bodoče

na inventivnem področju delali in bili še uspešnejši.

Podeljena so bila priznanja inovatorjem naše delovne organizacije in priznanja z zvezne inovacijske razstave RAST YU 78, ki so jih prejeli posamezniki, najuspešnejša TOZD in tudi delovna organizacija Železarna Štore za uspešno inovacijsko delo v minulem letu.

Na koncu je predsednik DIATI tov. Vlado Renčelj izročil bivšemu analitiku tov. Jožetu Gaberščku knjižno darilo kot priznanje za njegovo uspešno in plodno ter začetno delo na inovacijskem področju v naši delovni organizaciji in pri ustanovitvi društva DIATI v Železarni Štore.

Edvard

Udeleženci 4. redne letne konference, ki je bila v prostorih doma Železarjev.

Podpredsednik KPO Zakonjšek Niko, dipl. ing. prejema zvezno priznanje, ki ga je prejela naša delovna organizacija za uspešno delo na področju inovacij na razstavi RAST-YU '78 na Reki.

Novosti pri urejanju bolniškega staleža

Samoupravne interesne skupnosti zdravstvenega varstva vseh republik in avtonomnih pokrajin so sprejele Samoupravni sporazum — objavljen v Uradnem listu SFRJ št. 60 dne 10. 11. 1978, s katerim omogočajo osebam, ki imajo na območju skupnosti, kjer iščejo zdravstveno varstvo, stalno prebivališče in osebam, ki so na območju skupnosti, kjer iščejo zdravstveno varstvo, začasno nastanjen zaradi šolanja, študiranja, zaposlitve ipd., pri katerih nastane potreba po takojšnji medicinski pomoči, da dobijo zdravstveno varstvo.

Če sprejme organizacija-upnik zavarovano osebo na stacionarno zdravljenje, mora o tem v petih dneh od njenega sprejema na zdravljenje obvestiti skupnost-dolžnika, ki ji zavarovana oseba pripada.

Skupno z računom mora poslati organizacija-upnik skupnost-dolžniku na predpisanem obrazcu tudi poročilo, ki vsebuje podatke o zavarovani osebi in izkazani storitvi oziroma na recept izdanem zdravilu, kar je skupnost-dolžniku potrebno za evidenco in statistiko.

Če zahteva skupnost-dolžnik od organizacije-upnika, naj pošlje za zavarovano osebo poleg dokumentacije iz prejšnjega odstavka še drugo ustrezno medicinsko dokumentacijo, mora ta storiti to v osmih dneh od prejema zahteve.

Organizacija-upnik je dolžna poslati skupnost-dolžniku ustrezno medicinsko dokumentacijo v treh dneh, odkar je bil zavarovani osebi odprt bolezenski dopust v drugi republiki ali kraju.

Torej, če bomo hoteli imeti urejen bolniški stalež, ker smo iskali zdravniško pomoč v kraju izven Štor oziroma v drugi republiki, mora zdravstvena organizacija, ki nudi zdravniško pomoč oziroma sprejme delavca v bolniški stalež, v roku treh dni poslati Obratni ambulantni Štore ustrezno medicinsko dokumentacijo.

Če zahteva naša zdravstvena organizacija od zdravstvene organizacije, ki nudi pomoč oz. sprejme delavca v bolniški stalež, poleg že omenjene dokumentacije še drugo ustrezno medicinsko dokumentacijo, jo mora ta poslati v osmih dneh od zahteve. Prav tako mora poslati na predpisanem obrazcu poročilo, ki vsebuje podatke o zavarovani osebi in izkazani storitvi. Če ta dokumentacija ne bo urejena, ne bo možno v naši obratni ambulanti urediti bolniškega staleža oz. hranarine.

L. M.

Dopisujte v

Štorski
ŽELEZAR

DELO SAMOUPRAVNIH ORGANOV

Delegati delavskih svetov toz-dov in delovnih skupnosti so v drugi polovici februarja razpravljali o zaključnem računu za leto 1978 in sprejeli akcijske programe.

Tozdom mehanske obdelave, Vzdrževanju, Tovarni traktorjev in Kontrolni kakovosti se posreduje v obravnavo Samoupravnih sporazumov o združevanju sredstev za gradnjo druge faze tehniškega šolskega centra Celje.

Na delavskih svetih TOZD je v obravnavi tudi dopolnitev samoupravnega sporazuma o spremembah in dopolnitvah Samoupravnega sporazuma o združevanju sredstev za financiranje graditve objektov po samoupravnem planu razvoja elektroenergeti 76—80, Samoupravni sporazum o gradnji, vzdrževanju in upravljanju vodovodnega rezervoarja na Teharjah skupaj z informacijo o izgradnji objektov splošnega pomena — varen prehod preko tirov na postajališču v Štorah.

DELAJSKI SVET DELOVNE ORGANIZACIJE

Dne 9. februarja je zasedal delavski svet delovne organizacije. To je bila sedma redna seja, sprejeli pa so naslednje pomembnejše sklepe:

Pregledali so sklepe prejšnje seje in se seznanili z njihovo realizacijo. Potrdili so gospodarski načrt s prilogami (sanacijski program TOZD Elektroplavž, TOZD Liv. stroj. I., TOZD MO in TOZD TT, plan investicij za leto 1979 in finančni plan 1979).

Z ozirom na kritičen položaj TOZD Tovarne traktorjev so

sklenili, da je treba dokončno razčistiti ekonomski položaj proizvodnje tovarne traktorjev v Štorah.

Podana je bila informacija v zvezi z oceno poslovanja v letu 1978. Vse TOZD, razen Tovarne traktorjev, so poslovale in leto zaključile pozitivno.

Soglasno so potrdili predlog za razpisno komisijo, ki bo izvedla postopek razpisa za imenovanje vodje delovne skupnosti za komercialne posle.

Izvolili so odbor »Hortikultura 80« in imenovali komisijo za prometno varnost.

Odobrili so finančna sredstva v višini 13.400 din za izvedbo programa praznovanja tedna varnosti in družbene samozaščite.

Delavski svet je pooblastil vodje TOZD za odgovorne pri sestavi plana za obdobje 1981—1985, na nivoju delovne organizacije pa je odgovoren kolektivni poslovodni odbor v sodelovanju z delovnimi skupnostmi. Osnovni kazalci po tozdi in delovnih skupnostih naj bodo izdelani do konca aprila letošnjega leta, izhodišča za novi srednjeročni plan delovne organizacije pa do konca junija 1979.

Delegati so se seznanili tudi z informacijo o rešitvi problema glede odpravevanja pri čistilnih brusilnih strojih (CM) v Valjarni II.

Verificirali so sklep delovne skupnosti za kadre in splošne zadeve o najetju kredita pri Ljubljanski banki Celje za financiranje opreme zdravstvene postaje v Štorah v vrednosti 800.000 din.

V celoti so potrdili predlog o višini posojil za individualno gradnjo.

TOZD JEKLARNE-VALJARNE

14. redna seja, 27. februarja

Pregledali so tekoče gospodarske rezultate TOZD za januar in februar in potrdili plan investicij za leto 1979. Predsednik koordinacijskega odbora tozda je podal analizo razprave o uspešnosti poslovanja v letu 1978.

Potrdili so odpis razlik po izvozu in obravnavali inventurne razlike za leto 1978.

TOZD ELEKTROPLAVŽ

Na svoji 16. redni seji z dne 22. 2. so obravnavali program pokrivanja negativnega dela poslovnega sklada za leto 1979. Člani delavskega sveta so se seznanili z vsebino zapisnika stalne popisne komisije Železarne Štore.

TOZD TOVARNA TRAKTORJEV

Na svoji 3. izredni seji so člani delavskega sveta med drugim obravnavali in potrdili predlog Samoupravnega sporazuma s trgovinsko mrežo za prodajo traktorjev in rezervnih delov. Seznanili so se z novo izboljšano pogodbo o zastopstvu Fiata, dejavnosti konsignacije in servisne aktivnosti.

TOZD KONTROLA KAKOVOSTI

Na 16. redni seji od 22. 2. so sprejeli med drugim tudi dopol-

nilne kriterije za obračun akordnih presežkov v kontroli mehaniko-metalografskega laboratorija.

TOZD TRANSPORT

17. redna seja, 27. 2. 1979. Delavski svet je razpravljal o predloženi varnostni oceni, varnostnemu načrtu v TOZD Transport. Po razpravi so sprejeli oba predložena dokumenta, kakor tudi družbenopolitično oceno v TOZD Transport. Razpravljali so o poročilu o izvajanju pravilnika o delovnem redu v ŽS in sprejeli nekaj pomembnih zaključkov; predvsem poudarjajo, da je potrebno pravilnik dosledno izvajati.

KOMISIJA ZA KADRE IN SPLOŠNE ZADEVE

Sestali so se na 10. redni seji 20. februarja, kjer so pregledali sklepe prejšnje seje in se seznanili z njihovo realizacijo. V zvezi z ocenjevanjem vrednosti dela delovodij so sklenili, da se oceno delovna mesta delovodij brez končne uvrstitve v rang, s tem da rangirna komisija izvrši dokončno uvrstitev. Rangirna komisija mora to delo opraviti do 1. 4. 1979, sicer se avtomatično priznajo rangi, ki jih je določila komisija za ocenjevanje dela delovodij.

Potrdili so predloge organizacijskih sprememb, in sicer: v Službi varstva pri delu, novo organizacijo v Jeklarni II, spremembe rangirnih odnosov za dela in naloge transportnih odpremnikov, ravno tako za skladiščne delavce v Delovni skupnosti za investicije in razvoj.

Pričevanje iz NOB

TRN V PETI

Bliska in njegova tovariša so gnali skozi špalir vaščanov čez dvorišče naravnost v gostilniške prostore, kjer je zasedala zloglasna komisija za ugotavljanje simpatizerjev OF, kot so jo imenovali. Na veliko srečo je Blisku uspelo medtem prišepniti nekega vaščanu, naj ga nihče ne pozna — oziroma, če ga že kdo pozna in ga je kdaj videl, potem ne kot Bliska, marveč le pod njegovim pravim imenom, torej kot Alberta Grudna. To srečno napotilo se je kot blisk razširilo po dvorišču in po vsej vasi ter ob njem verjetno dokaj odleglo tudi vaščanom, saj so tako uvideli, da trije partizani ne bodo izdali sovražniku njihovega dela v OF in sodelovanja z njimi. Ta srečna okoliščina je bila tudi vzrok, da sovražnik ni nikoli izvedel, da je imel na Suhorju in potem v Šempetru na Krasu (danes Pivki) najbolj iskanega partizana na Primorskem Bliska, za katerega glavo je bila razpisana visoka denarna nagrada v zlatih nemških markah.

V gostilniški sobi so tri partizane porinili k veliki mizi, za katero so sedeli dva poročnika, pod-

poročnik in navaden vojak, oblečen v dežni plašč nemške vojske. V takšni družbi specialnih policistov za boj proti partizanom in upornemu civilnemu prebivalstvu se naši trije junaki niso prav nič slepili, s kom imajo opravka. Bilo jim je povsem jasno, da je navadni vojak v dežnem plašču pravzaprav glavni in res so ga pozneje še večkrat srečali v še hujših okoliščinah. Njegovega imena seveda niso vedeli in niti izvedeli pozneje, zato so ga na kratko imenovali kar policaj v dežnem plašču. V lepem ali slabem vremenu, vedno ga je imel na sebi.

Policisti za mizo so nekaj časa v splošni tišini sovražno ogledovali ujetе partizane, nato pa je vstal policaj v dežnem plašču, stopil k trem ujetnikom in jih obrnil kot tri kipe, da so mizi kazali hrbte ter gledali po gostilniški sobi. In zdaj so res skoraj postali kipi. Na drugi strani je namreč ob zidu stala skupina aktivistov OF in terencev, med katerimi je bila tudi okrožna sekretarka OF Zora Trbec s Suhorja.

Bili so strahotno zdelani, vsi podpluti, od mučenja in pretepa-

nja, da so komaj še stali pokonci. Posebno se je to poznalo priletnemu terencu Spreharju, ki je bil tudi ves v krvi po vsem obrazu, da ga je bilo kar strah pogledati. Od časa do časa si je z robcem brisal kri, ki mu je še vedno polzela iz nosu v usta in po bradi. Molče so se ogledovali in nihče ni znil besedice, medtem ko je sovražnik prežal, kako bodo eni in drugi ravnali ob tako nenadnem in nenavadnem srečanju. In ko je bil ob pričakovani učinek, saj se nihče ni izdal, da koga pozna, je policaj v dežnem plašču hripavo zavpil na drugo stran:

»Jeli, vi tamo, kako se zovu ovi banditi?«

Ta nepričakovani poziv aktivistom seveda ni šel v račun Blisku, ker bi se morda lahko kdo izdal in povedal policistom, s kom imajo opravka. Zato je dogodke prehitel in tudi sam zavpil med prisotne:

»Ne, jaz Gruden Albert ne poznam teh ljudi, ne poznam jih!«

Več pa ni utegnil spraviti iz sebe, ker je bila reakcija policaja v dežnem plašču prav tako trenutna. Hrust, kakršen je bil, je primazal drobno Blisku takšno klofuto, da se je nekajkrat zavrtel okrog samega sebe in šele nato skoraj nezavesten obležal na tleh. Toda svoj namen je dosegel, ljudje so ga razumeli. Naj so policisti še tako pritiskali, trpinčeni aktivisti in terenci so splošno odgovarjali, da nikogar med ujetniki ne poznajo in da sploh ne vedo,

odkod so se nenadoma vzeli v njihovi vasi.

Seveda jim Nedičevci tega niso verjeli in grozili so jim, da bodo ujetnike še kako radi poznali, le naj malo počakajo, bodo že videli vrage. Posebno se je nad njimi znašel policaj v dežnem plašču. Tako je vpil in jim grozil, da je bil ves penast. Znašel se je tudi nad našimi tremi ujetniki — tako daleč, da jim niti ni dovolil piti vode, ki jo je žejnim borcem prinesla hišna gospodinja. Imeli so od žeje kar razpokane ustnice in izsušena grla, da skoraj niso mogli niti govoriti. Toda ženica se ni dala tako zlahka odgnati. Vztrajala je in govorila policajem, da so tudi ujeti borci vendarle samo ljudje v stiski in da naj jim vendarle privoščijo vsaj vodo. Končno je le popustil in fantje so se napili vode, da jim je vsaj malo odleglo.

Potem so policaji od nekom prinesli navadno žico in začeli z njo ujetnikom vezati roke ter jih nato še vse opletli s tisto žico in povezali med seboj. Za konce žice so nato prijeli trije hrusti — eden spredaj in po eden na vsaki strani — nato pa je še policaj v dežnem plašču preveril, če je žica dobro zategnjena. Tako so bili pripravljeni na pot.

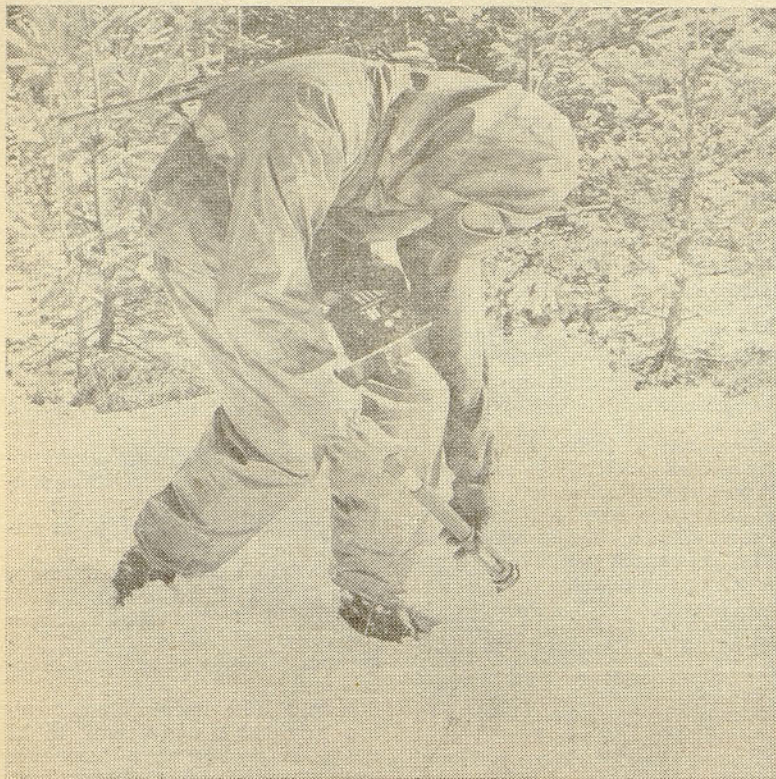
Tako zvezani in zastraženi seveda med potjo naši fantje niti pomisliti niso mogli, da bi se lahko sami rešili.

Preverjanje

Krepitev obrambno-varnostnega sistema v SRS pod geslom »Nič nas ne sme presenetiti«

Letošnjo akcijo v preverjanju obrambno-varnostne pripravljenosti pod geslom »Nič nas ne sme presenetiti« načrtuje in sprejema Svet za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito pri predsedstvu Republiške konference SZDL Slovenije.

Osnovna zamisel in namen akcije je, da se organizira vsesplošna široka aktivnost vseh delovnih ljudi in občanov na področju LO in DS. Poleg krepitve moralno-političnih vrednot in zavesti delovnih ljudi in občanov bo prispevala k nadaljnjemu poglobljanju zasnove splošnega ljudskega odpora, varovanju življenjskih in delovnih razmer in neposrednega organiziranja delovnih ljudi in občanov v družbeni samozaščiti kot množičnemu temelju obrambne pripravljenosti. Vsa pozornost bo usmerjena na vsebino nalog usposabljanja in preverjanja doseženih uspehov na tem področju, predvsem na dogovarjanju o obrambnih in samozaščitnih ukrepih.

Kontrola zemljišča tudi v zimskem času

Pri načrtovanju in izvajanju akcije ter preverjanju doseženih rezultatov se bo predvsem upoštevalo, da sta LO in DS sestavini našega vsakdanjega ravnanja pri delu, pri pravicah in odgovornostih, ki jih delovni ljudje in občani uresničujejo na delovnem mestu, v kraju bivanja in v vseh organiziranih oblikah družbenega življenja. Z akcijo bo omogočeno vsem družbenopolitičnim in drugim družbenim dejavnikom preveriti lastno organiziranost in usposobljenost ter organiziranost delovnih ljudi za naloge na področju obrambnih priprav in družbene samozaščite. Prispevati mora k razvijanju najrazličnejših aktivnosti v pogojih SLO pri usposobljenosti za izvajanje nalog, ki jih narekujejo morebitna vojna ali elementarne nesreče. Osnovni organizatorji in nosilci akcije so organizacija SZDL skupaj z ostalimi družbenopolitičnimi in družbenimi organizacijami ter drugimi dejavniki LO in DS in vseh ravneh njene organiziranosti.

Okvirna vsebina in usmeritve:

Akcija »Nič nas ne sme presenetiti« mora biti množična, zajeti mora kar največ delovnih ljudi in občanov ter vse dejavnike družbenih organov in organizacij, ki so odgovorni za obrambno sposobnost in varnost naše družbe od temeljnih samoupravnih skupnosti do republike. Vse dejavnosti, ki jih bomo načrtovali in izvajali, morajo biti usmerjene na vse tiste naloge na področju obrambnih priprav in družbene samozaščite, katere izhajajo iz sklepnih dokumentov kongresov ZKJ, Zveze sindikatov, Zveze socialistične mladine in Združenja borcev NOV. Vsebinska aktivnosti, zasnovane na teh temeljih, mora zagotoviti izvajanje najrazličnejših obrambno-varnostnih nalog, ki bodo prispevale k nadaljnji krepitvi vseh sestavin ljudske obrambe in družbene samozaščite, njihovi tesnejši medsebojni povezanosti in podružbljanju obrambnih priprav.

Casovne opredelitve akcije so zasnovane tako, da bodo potekale preko celega leta, svoj višek pa bo dosegla 29. in 30. septembra, ko bodo na vseh ravneh organiziranosti SZDL vse načrtovane obrambne in samozaščitne naloge na osnovi določenih predpostavk praktično izvajali in preverjali dosežene uspehe.

V Železarni Štore se v ta široki program aktivnosti in preverjanja obrambno-varnostne pripravljenosti vključujemo s svojimi programi aktivnosti za področje ljudske obrambe in družbene samozaščite. V mesecu februarju smo na tem področju opravili že veliko nalog. Odbori za LO in DS v tozdih so svojo aktivnost usmerili na ocenitev dejanskega stanja, a na podlagi ugotovitev bodo sprejeli ukrepe in vsebinske naloge z roki in nosilci nalog.

Celotni program naše usklajene aktivnosti bo sprejet še v tem mesecu.

Ivan Stefančič

Bodimo pozorni!

ŠE O POSEBNOSTIH VOŽNJE NA AVTOMOBILSKI CESTI

Kadar nas je avto pustil na ceditlu in moramo peš urejati stvari na avtomobilski cesti, ki je pešci pravzaprav ne smejo uporabljati, bomo na primer do telefonskega stebrička hodili izven ceste, torej na drugi strani varnostne ograje oziroma odstavnega pasu. Hoja po odstavnem pasu bi bila hudo nevarna in zato ni dovoljena. Tudi naši sopotniki nimajo kaj iskati na cesti. Vozilo naj zapustijo in se umaknejo izven območja vozišča. Tudi čakanje v vozilu na odstavnem pasu je nevarno, saj se lahko vanj zaleti kakšen nepreviden voznik.

Odstavni pas je v večjih klančih na avtomobilski cesti in naši »Sloveniki« urejen v poseben prometni pas za počasna vozila, ki ne zmorejo hitrosti, večje od 50 kilometrov na uro. Kje se ta pas začne in konča, ugotovimo po posebnih prometnih znakih in označbah na vozišču. Vendar lahko ugotovimo, da vsi vozniki, ki bi morali hanj zapeljati, tega ne storijo. Najbrž se bojijo kasnejše ponovne vključitve v promet nazaj na vozni pas. Največ težav pa imajo s tem pasom vozniki, predvsem tovornjakov iz drugih jugoslovanskih republik. Slovensko besedo »počasni« si najbrž razlagajo po pomenu, ki ga ima njihovo jezikovno področje, pa zato razumejo, da je naš »počasni pas« po njihovem »počasni« — pač »častni pas«, namenjen kakšnim častnim gostom avtomobilske ceste in seveda zato še naprej vozijo v klančih kar po voznem pasu.

Na avtomobilski cesti je najbolj levi prometni pas, tisti ob varnostni ograji ali zelenici ob sredini ceste, tako imenovani prehitevalni pas. Ime samo že pove, da je ta pas namenjen zgolj za prehitevanje in *daljša vožnja po njem ni dovoljena*. Na prehitevalni pas se pomaknemo iz voznega pasu le za toliko časa, dokler prehitevamo počasnejše vozilo, nato pa se spet takoj vrnemo nazaj na vozni pas, da levo od nas ostane prostor za prehitevanje še hitrejših vozil. Seveda moramo vsako prehitevanje, posebej pa še na avtomobilski cesti, kjer so hitrosti večje, opraviti skrajno previdno. S pogledom v vzvratno ogledalo se moramo prej temeljito prepričati, če se nam od zadaj ne približuje že po prehitevalnem pasu drugo vozilo. Tisti, ki že prehiteva, ima prednost. Nezgode, ko pred prehitevajoče vozilo nenadoma zavije z voznega pasu drugo vozilo, so zelo hude. *Pa še nekaj: hitrost vožnje na naši avtomobilski cesti ni omejena, čeprav lahko pričakujemo, da bo predvsem po zgledu nekaterih drugih evropskih držav. Vendar to zato naj ne pomeni, da bomo do otroplosti pritiskali na plin in*

brezglavo drveli v nevarne situacije. Zavedajmo se, da so posledice prometnih nesreč pri večjih hitrostih občutno hujše. Precenimo, ali obvladamo prometno situacijo in svoje vozilo tudi pri večjih hitrostih, preden močneje pritisnemo na plin. In ne nazadnje vas naj spomnimo še na to, da je tako na avtomobilski cesti, kakor na cesti, ki je rezervirana za promet motornih vozil, prepovedano vsakršno ustavljanje in parkiranje, razen na posebnih parkirnih prostorih. Prepovedano je tudi vsakršno obračanje in vzvratna vožnja, ker so pač ti nameni prenevarni.

JUREMA OBVEŠČA!

Jugoslovansko združenje za regulacijo, merjenje in avtomatiko — JUREMA vsako leto prireja posvetovanja in seminarje za strokovnjake s tega področja.

Nekatere aktivnosti tega združenja so zanimive tudi za naše področje delovanja. Zato jih v nadaljevanju tudi navajamo.

V dneh od 23. do 26. 4. 1979 bo v Zagrebu posvetovanje z naslovom »Od merilnega pretvornika do mikroprocesorja v znanosti in tehnologiji«. Področja, katera bo to posvetovanje zajelo, so:

- merilni pretvorniki in čutila
- avtomatizacija merjenj
- teorija signalov
- uporaba mikroprocesorja in mikroročunalnika v merilnih napravah
- avtomatsko vodenje procesa in računalniki
- direktno digitalno vodenje
- teoretska vprašanja avtomatskega vodenja
- uporaba merjenj in avtomatike v industriji
- daljinsko merjenje in vodenje

— aktualna vprašanja industrijske proizvodnje od merilnih pretvornikov do mikroprocesorjev.

Zelo zanimiv bo tudi simpozij »Energetika naselij«, ki bo organiziran v Zagrebu v dneh od 13. do 15. 6. 1979. Na tem simpoziju bodo obravnavana naslednja področja:

- centralizirani viri energije
- plinifikacija
- odvisnost naselij in zgradb od virov energije
- racionalna poraba energije
- vloga avtomatizacije v racionalizaciji
- standardi in njihova uporaba ter drugo.

Teh posvetovanj se bodo udeležili tudi naši strokovnjaki merilne tehnike, ki nam bodo posredovali zanimivosti in novosti s tega področja in koristnost uporabe novosti v našem podjetju.

Celodnevna osnovna šola - nova oblika dela

Dveletne izkušnje dela v celodnevni osnovni šoli so pokazale, da šola, usmerjena pretežno v klasično izobraževanje daje učencu predvsem vrsto podatkov z različnih znanstvenih področij, obenem pa nalaga vedno obsežnejše učenje, ki ga doživlja šolar kot kopicenje dela. Posledica tega je dejansko preobremenjevanje učencev, ki nujno doživljajo šolo kot breme.

Učencu je treba dati vse možnosti, da se razvije vsestransko, resnično po svojih sposobnostih in v samoupravno osebnost. Razumljivo, da družina tega ne zmore, pa tudi ne osamljena šola, temveč združene sile samoupravne družbe, ki so v kraju, občini. Zato dobro urejena celodnevna šola, nedvomno lahko dobi bolj pomaga k razvoju celovite mlade osebnosti, kakor pa na klasični pouk omejena stara šola.

Celodnevna osnovna šola optimalno združuje vse naloge iz življenja in dela šole v enovit proces. Skrbi za zdravstveno varstvo in prehrano učencev, učitelj in učenec delata skupaj, praviloma opravita vse svoje delo v šoli in skupaj preživita del svojega prostega časa. Učenec v taki šoli doživlja vse razsežnosti življenja od dela, učenja, počitka do prostega časa. V tem pa je prav življenjsko prepletajo znanje, ustvarjalnost, delo, družabnost, skratka, šolarjeva osebnost se lahko vsestransko odziva.

Naše izkušnje kažejo, da je s celodnevno šolo mogoče bistveno spremeniti vzgojnoizobraževalni proces v vseh zgoraj omenjenih razsežnostih. Opraviti vrsto neodločljivih nalog, ki jih terja čas. Toda spoprijeti se je treba še z nizom protislovij, jih odpraviti in omiliti, da bi takšna oblika dela ustrezno stekla. Prepričani

smo, da celodnevne oblike dela ni treba več utemeljevati.

Pri uvajanju celodnevne šole smo v Štorah prišli do spoznanja, da sem nam vrsta teoretičnih postavk že uresničuje v praksi:

— celodnevna osnovna šola vpliva na delovni ritem v združenem delu. Praksa nam to že kaže. V ta namen mora šola sodelovati z organizacijami združenega dela v kraju, krajevno skupnostjo ter družbenopolitičnimi organizacijami in društvi v kraju. Delo šole je veliko bolj fleksibilno, to je prilagojeno tudi lokalnim, krajevnim razmeram.

— Celodnevna šola globoko zdira v najožje interese družine, obenem pa tudi zadovoljuje celo vrsto takih potreb. Učitelji in starši se najdejo odslej tudi na drugih področjih, ne predvsem ob pogovorih, kako napreduje otrok.

— Spreminjajo se odnosi med učiteljem in učenci. Učitelj vedno bolj postaja mentor in organizator učnega procesa. V ta namen učitelji že uporabljajo ustreznejše metode in oblike dela pri pouku in samostojnem učenju. Skratka odnosi so bolj neposredni, pristni in ustvarjalni.

— Nesporno je, da prosti čas mladih ne more biti samo socialni, temveč tudi pedagoški problem. Zato se veliko ukvarjamo s pedagoško prostega časa.

— Ugotavljamo, da ima celodnevna šola za zmanjševanje socialnih razlik med učenci precej več možnosti, kot tradicionalna.

SAMOUPRAVNO DELOVANJE UČENCEV

Samoupravno delovanje učencev v šoli mora postati vzgojni princip, na katerem temelji delo učencev in učiteljev z namenom, da razvija samoupravno aktivnost in samoupravljalno zavest. Praksa kaže, da se učenci zavestno in odgovorno obnašajo do svojih pravic in obveznosti, da zavestno angažirajo pri reševanju konkretnih problemov v zvezi z učenjem, doseganjem uspehov in drugih nalog življenja in dela šole. Pri nas samoupravljanje postaja temeljno vzgojno sredstvo.

Samoupravni položaj učenca v celodnevni osnovni šoli pride do izraza pri delu v raznih skupnostih, oddelčnih redovalnih konferencah, v pionirski in mladinski organizaciji, krožkih pri solidarnostnih in drugih akcijah.

Naša ugotovitev je, da je izredno pomembno, da se samouprava uveljavlja neposredno pri pouku. Učenci so v začetku šolskega leta seznanjeni z učnim načrtom in sodelujejo pri dogovarjanju kako ga bodo realizirali. Sodelujejo pri utemeljevanju ocen, kazni, pohval, pri organizaciji ekskurzij, pomoči slabšim učencem, pri pripravah na skupinski pouk in samostojno učenje. Možnosti učencev vplivati na pouk se vsaj deloma še razširijo z njihovim sodelovanjem na oddelčnih konferencah. Razredniki spoštujejo in upoštevajo mnenja učencev,

jih navajajo k samostojnemu mišljenju, delu in kritičnemu ocenjevanju stvari.

Intenzivno razvijamo prostovoljne dejavnosti učencev kot posebne organizacijske in vsebinske oblike zadovoljevanja in razvijanja nagnjenj in interesov učencev ter specifičnih potreb in možnosti okolja. Ugotavljamo, da je uspešnost vzgojnoizobraževalnega dela šole tesno povezano s kvaliteto in kvantitetno razvito stopnjo prostovoljnih dejavnosti.

Naša PO šteje 446 članov od 1. do vključno 7. razreda. Od tega jih okoli 80 % aktivno sodeluje v različnih prostovoljnih aktivnostih. Podobno je z mladinci, ki jih je 61. Tako imamo na šoli organizirane naslednje krožke: šahovski, prometni, foto, tehnični, klub OZN, planinsko-taborniško sekcijo, dramsko-recitacijski, literarno-novinarski, lutkovni, folklorni, likovni, za prvo pomoč in varnost okolja. V okviru PO pa je delovalo še SSD, mladi člani RK in dva pevka zbora. Poleg navedenih krožkov delujejo še krožki samo v COŠ, in sicer: ročnodelski, pravilnični, šahovski, glasbeni, telovadni, tehnični in lutkovni krožek. Načrtujemo še čebelarski, obrambni in vrtnarski krožek.

Poudariti je treba, da se krožkov v COŠ udeležujejo vsi učenci po interesih. Pri teh krožkih se menjujejo vsakih 6 mesecev. Sadovi dela in udeleževanja so vidni pri raznih tekmovanjih, nastopih in razstavah.

Učenci, ki sodelujejo v različnih krožkih, si zastavijo svoj delovni program in izvolijo vodstvo v začetku šolskega leta. Ob pregledu njihovega dela skozi leto ugotavljamo, da vsi krožki svoj program izpolnjujejo, nekateri ga celo presežejo.

Kljub razvejanemu uspešnemu delu pa opazamo nekatere teža-

ve, ki jih skušamo postopno odpravljati:

— predvsem to velja za prostorsko stisko, ki jo bomo sanirali šele z zgraditvijo vseh načrtovanih prizidkov;

— še vedno nam primanjkuje mentorjev. Praktično ni učitelja na šoli, ki ne bi bil mentor kakšnega krožka. Vedno bolj smo odvisni od zunanjih sodelavcev. Iščemo jih v glavnem v krajevni skupnosti in Železarni;

— koristno bi bilo stalno dopolnilno izobraževanje učiteljev;

— v novi obliki dela dobi svet staršev svojo pravo vlogo pri kreaciji življenja na šoli.

URESNIČEVANJE PROGRAMA

Organizacija življenja in dela celodnevne osnovne šole ni lahka in enostavna naloga. Zahteva ustvarjalno sodelovanje vseh subjektov v šoli in zunaj nje pri njenem oblikovanju in pri njeni realizaciji. Ob prvih uspehih in ob dejstvu, da so s to obliko dela zadovoljni učenci in starši ugotavljamo, da je ta pomembna družbenopolitična akcija v Štorah uspela.

Uspešna je tudi realizacija našega srednjeročnega programa. Dosedaj smo:

— uredili kuhinjo in zgradili jedilnico,

— sanirali stanje na vseh podružničnih enotah (beljenje, snegobran, centralno ogrevanje),

— prebelili šolo na Lipi in nabavili nove zavese,

— odkupili delno novo opremo, učila, obogatili knjižnico,

— pravkar obnavljamo streho (novo ostrešje) in smo pred pričetkom gradnje sekundarne telovadnice.

V letu 1979 načrtujemo gradnjo prizidka z učilnicami, ki bi omogočil prehod vsem učencem na novo obliko dela. Glavno breme pri financiranju našega programa je prevzela Občinska izobraževalna skupnost.

Še pomnite, tovariši!

To se je dogajalo v Kozjem leta 1944. O tem dogodku mi je pripovedovala stara mama.

Proti večeru so prišli v hišo Nemci. Toda že prej jih je stari ata opazil in o tem obvestil še sosedo. V hiši je imel veliko partizanskih časopisov. Hitro jih je pograbil in vrgel v peč. Tedaj pa se je spomnil, da ima v sobi revolver. Odnese ga je na podstrešje. Takrat pa so vstopili v hišo Nemci. Ni mu preostalo nič drugega, kot da se skrije na podstrešje.

Spodaj pa so Nemci delali preiskavo. Ker niso nič našli, so odpeljali vse domače. Ko so že odhajali, pa je eden izmed sovražnikov opazil vhod na podstrešje. Še z dvema SS-ovcema se je odpravil na podstrešje. Tu so vse premetali in odkrili starega ata. Odpeljali so ga z drugimi vaščani v Dachau. Kmalu so ga ustrelili, stara mama pa je že prej pobegnila.

Edini spomin na starega ata je revolver. Tega Nemci niso odkrili, ker je bil dobro skrit.

Dejan Kresnik, 7. a

OCENA FILMA KO ZORIJO JAGODE

Ogledali smo si film Ko zorijo Jagode, ki prikazuje nas mlade, ki vstopamo v življenje, vstopamo v svet odraslih. Govori o naših problemih, o težavah, s katerimi se soočamo, kako odrasčamo v zrele ljudi. Pa vendar se mnogi v njem nismo našli. Vprašam se: »Ali sem to jaz? Ali je to moje življenje? Ali smo to mi?«

Žal, moram reči, ne. Film je bil posnet o mladih za mlade. Ni pa nas pokazal v pravi luči. Zdelo se mi je, kot da gledam pravljico, v kateri se vse srečno konča, čeprav bi naj bil konec grenak, ko Jagoda Dragi zapusti. Mislim, da Jagoda svoje vloge ni doživljala, kar se pokaže pri njej s tem, da ne izraža nobenega čustvovanja, še manj ljubezni, kajti potem bi morala drugače gledati na to njuno »končano ljubezen. Vsako dekle, pa čeprav je še tako trdnega značaja, če resnično ljubi, pa čeprav je to samo njena

vloga na platnu, potre izguba fanta. Pri Jagodi tega nisem opazila. Jagoda tudi po svoji prvi ljubezni ne dozori, kot je bilo pisano v časopisih, ampak je pred njo še dolga pot, spozna pa, da je za ljubezen še prezgodaj in da je zanjo še čas, kajti mnogo je še stvari, ki so pomembnejše in jih mora opraviti. To o Jagodi. Kaj pa starši? Takšnih, kot so bili ti, ne poznam, kajti mislim, da bi vsak oče in mati spremljala hčerino ali sinovo ljubezen pri petnajstih drugače. Starši se zavedajo, da ima ljubezen tudi posledice, vedo, da otrok, ki odrasča, še ne zna presojudati kot zrel človek.

Takšna je moja kritika, tako sem film videla jaz. Kar me je pri filmu navdušilo, je vsebina in glasba, ki je dala filmu trden pečat.

Tina Kroflič, 8. c

ŠPORT

V. koroški maraton

Smučina tradicionalnega V. koroškega maratona, ki je bil v nedeljo, 25. 2. 1979, je bila dolga 25 km in je vodila ob vznožju Uršlje gore, mimo Rimskega vrelca do Kotelj in nazaj do Rimskega vrelca.

Na tem tekmovanju je sodelovalo 320 tekačev, maratoncev in 150 rekreativcev na 3 km dolgi progi. Kljub skrbni pripravi proge za maraton je le-ta bila zelo zahtevna tako po vzponih kot spustih, na nekaterih mestih pa se je pokazala tudi zemlja. Tako je od udeležencev zahtevala dosti napora in previdnosti.

Med 320 udeleženci v teku na 25 km dolgi progi so bili štirje člani naše kolektive. Če smo

zapisali v januarski številki naše glasila, da so naši tekači na Dupeljskem množičnem teku na 15 km bili sposobni teči tudi na 30 km, se je ta ugotovitev tu pokazala za pravilno. To tudi dokazuje dosežen rezultat na Koroškem maratonu.

Naši predstavniki so na tem zahtevnem teku v počastitev praznovanj 35-letnice prihoda XIV. divizije na Štajersko zasedli naslednja mesta:

48. mesto Franc Zupanc 1:42,32,
61. mesto Drago Bobnič 1:45,19,
86. mesto Franc Kavka 1:52,24
114. mesto Marjan Kavka 1:59,04

Naše iskrene čestitke.

Mali

Prijeten ribiški dogodek

Ljudje prav radi govorijo o ribiču »desetkrat šel je na ribolov in vrnil prazen se domov«. Pa ni vselej tako. Naš član delovne skupnosti trenutno vodi v teži in dolžini ulovljene ribe iz Slivniškega jezera.

O tem dogodku mi srečen ribič takole pripoveduje:

»Pomlad je bila, krasna spomladanska nedelja v maju mesecu preteklega leta, ko sem v zgodnjih jutranjih urah izstopil iz avtomobila, oprtan z ribiško palico v roki. Ozračje mirno, jutro idealno za ribolov, da ga mora biti vesel vsak ribič. Gladina jezera ob

tem ranem jutru rahlo valovi, svet se prebuja, v jezeru vstaja novo življenje.

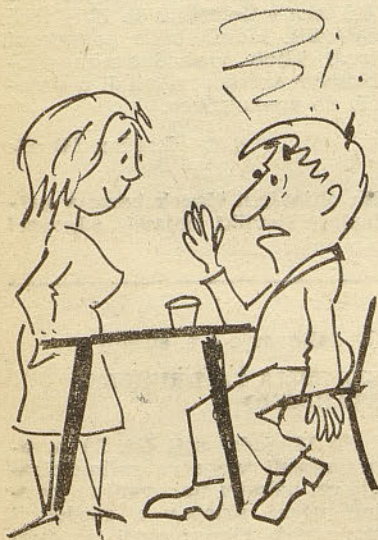

Jože Sivka in njegova trofeja 11-kilogramski krap

Zavzamem svoj »štant« in kar zajetno krmim, vabim ribe na določeno mesto z že prej namočenim kruhom. Nato pričnem pridno namakati trnek z vabo v vodi, čakam, čakam, vlečem najlon vrvice s plovcem k sebi, pa nič, še nobenega prijema. Nenadoma po dobri uri čakanja pa ojoj, plovec se je skril pod gladino, vrvice se je napela, jaz pa »horuk«. Palica se je zašibila, trenutno nisem verjel, da mi je prišla riba, mislil sem pač, da vlečem po dnu kakšno vejo, toda napeta vrvice in premočan odpor me je opozoril, da to ni mrtva stvar, ampak nekaj zelo živega. Pričelo se je utrčanje ribe, ki mi je nudila zelo močan odpor. Dvajset minut je trajala borba, saj se je riba premočno upirala priti k obrežju. Končno sem jo le mojstrsko prijel in potegnil na suho. Obraz mi je zažarel od ribiškega ponosa. Bila je res riba, krap, doslej največja v moji 30-letni ribiški karieri. Krap je meril 77 cm in tehtal 11 kg.

Tako torej o tem srečnem ribiču. Drugič se bo sreča nasmehnila drugemu trnkarku, mogoče kdaj tudi meni. Taki podvigi niso vsakdanji in jih je vredno zabeležiti.

Boris Malec

— In kaj bo danes za kosilo, ljuba?

Ja, po samoupravnem sporazumu bi moralo biti..., vendar se nisva nič samodogovarjala, ničesar sklenila in ničesar potrdila. Pa tudi finančni pravilnik še ni potrjen..., pa še denarja mi nisi dal!

— Joj, draga žena, pa poizkusi-va vsaj s solidarno odgovornostjo in skrajšajva ves proces...

iz krajevnne skupnosti ŠTORE

Minilo je 35 let slavnega pohoda XIV. divizije na Štajersko. V počastitev spomina na ta veliki dogodek iz NOB je mladina »treh občin« priredila pohod po isti poti, kot jo je pred petintridesetimi leti prehodila slovenska partizanska vojska. V 150-članski koloni mladih iz cele naše ožje domovi-

ne so bili tudi pripadniki JLA ter teritorialne obrambe. Pri spomeniku na Opoki so mlade pozdravili predstavniki štorske krajevnne skupnosti, SZDL in Krajevne organizacije zveze borcev. Po krajšem postanku je že v trdi temi kolona nadaljevala pot proti Dramljam...

KRAJEVNA KONFERENCA SZDL ŠTORE

Dne 19. februarja je bila v Galskem domu konferenca Socialistične zveze našega kraja. Na njej so izvolili novo vodstvo in podali »obračun aktivnosti« za preteklo mandatno obdobje. Dosedanja predsednica izvršnega odbora, tovarišica Sonja Ocvirkova je v svojem uvodnem govoru kritično razčlenila dejavnost Socialistične zveze delovnega ljudstva v štorski krajevni skupnosti in obrazložila njen pomen. Ko je govorila o delegatskem sistemu, je poudarila, da mora SZDL kot široka frontna organizacija socialističnih sil posvetiti vso pozornost delu delegacij, ki so sicer že »zaživele«, pogreša pa se še večja aktivnost nekaterih delegacij SIS.

V obširnem referatu je tovarišica Sonja opisala celotno delovanje organizacije in zaželela uspešno delo novemu odboru, ki je bil poleg odborov izvoljen na zborih občanov in katerega člani navajamo spodaj: novi izvršni odbor bo v bodoče kot predsednik vodil ing. Franc Zelič, podpredsednik je Tone Žibret, sekretar Boris Korošec, njegov namestnik Milan Vizjak in blagajničarka Tanja Stritar.

V petnajstčlanskem Izvršnem odboru je še pet predsednikov pododborov stalnih območij, delegati organizacij ZB, ZK ZSMS, sindikata in en delegat Krajevne skupnosti.

Nadzorni odbor šteje tri člane, vodil ga bo kot predsednik Jože Lončarič. Naj na kratko opišem še strukturo krajevne konference SZDL:

Konferenca šteje 75 članov. V njej so poleg delegatov s stalnih območij tudi delegati množičnih organizacij, Osnovne šole Štore, Železarne, trgovskega podjetja MERX itd. V novi strukturi SZDL Štore bodo delovali različni koordinacijski odbori, kot npr.: Odbor za spomeniško varstvo, kadrovska vprašanja, Odbor (komisija) za družbena priznanja, odlikovanja in nagrade.

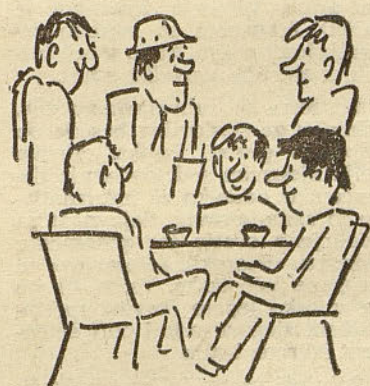
Pri KK SZDL bodo delovali tudi sekretariati sekcij, kot npr.: Sekretariat sekcije za kulturo, družbenoekonomski položaj žensk, informativno dejavnost ter kmetijstvo, s po pet do šest članov v vsakem sekretariatu.

Jok

— Zakaj pa ne gasite še 12. etaže?

— Bi, pa ne moremo! Gasilec smo samo v 11. rangu, više pa ne pridemo!

Sestanek delovne skupine

Po uspešno zaključenem sestanku — sklepi:

1. Pod prvo točko ni bilo pripomb
2. Pod drugo točko ni bilo pripomb
3. Pod tretjo točko ni nobenih pripomb
4. Pod razno ni bilo pripomb

Prvi februar — dan računovodskih in finančnih delavcev Jugoslavije

Prvega februarja 1945 je Predsedstvo antifašističnega sveta narodne osvoboditve Jugoslavije sprejelo odlok o enotnem računovodstvu v Demokratični federativni Jugoslaviji, ki je objavljen v Uradnem listu Demokratične federativne Jugoslavije, št. 6 z dne 21. februarja 1945.

S tem dnem se je začel uvajati v Jugoslaviji enoten dvostavni način vodenja knjigovodstva, čeprav še ob tem času ni bila osvobojena vsa domovina. Dejansko

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše ljube mame, babice in prababice

TEREZIJE KAJTA

se iskreno zahvaljujemo vsem prijateljem, znancem, sodelavcem kadrovskega sektorja, gasilcem in sodelavcem kurilnice, ki ste jo spremili na njeni zadnji poti in zasuli njen prerani grob z lepimi venci in cvetjem. Iskrena hvala tudi vsem, ki ste nam na kakršenkoli način izrazili sožalje.

Zalujoci: otroci z družinami in ostalo sorodstvo

ZAHVALA

Ob izgubi dragega moža in očeta

STEFANA FERLIČA

upokojenca Železarne Štore, se iskreno zahvaljujemo vsem za darovano cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebna zahvala upravi Železarne Štore, organizaciji sindikata in godbi na pihala.

Žena Elizabeta, hčerki z družinami ter ostalo sorodstvo

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega brata Viktorja Kresnika iz TOZD Transport se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so v teh težkih dneh sočustvovali z nami.

Posebno se zahvaljujemo tov. Užmahu za poslovilne besede ob odprtem grobu. Enaka zahvala velja njegovim sodelavcem in delavcem iz oddelka za informativno in samoupravno dejavnost za podarjeno ovetje ter pihalnemu orkestru »Štorskimi železarji« za zaigrane žalostinke. Vsem, ki ste ga v tako lepem številu spremljali na njegovi zadnji poti, še enkrat iskrena hvala.

Zalujoci sestre in brat z družinami ter ostalo sorodstvo

pa segajo začetki poenotnega knjigovodstva še v znane Fočanske zapise iz leta 1941, ki so vsebovali napotke med drugim tudi za knjigovodsko evidenco o finančnih sredstvih in o materialnih vrednostih narodnoosvobodilnim odborom za potrebe partizanske narodnoosvobodilne vojske.

Zato 1. februarja praznujejo računovodski in finančni delavci svoj dan. Konferenca Zveze računovodskih in finančnih delavcev Jugoslavije je namreč na svečanem zasedanju 26. 12. 1977 ob praznovanju jubilejev tovariša Tita in dvajsetletnice dela zveze proglasila ta dan za dan računovodskih in finančnih delavcev v spomin na zgodovinski dogodek

— 1. februar 1945, ko je v času najtežjih bojov za dokončno osvoboditev domovine predsedstvo AVNOJ na predlog Nacionalnega komiteja osvoboditve Jugoslavije sprejel odlok o uvedbi enotnega računovodstva na ozemlju Demokratične federativne Jugoslavije.

V času obnove in administrativnega socializma, ko je bila zaradi ostankov kapitalizma in sovražnih elementov naše nove ureditve, budnost za ohranitev pridobitev NOB še kako potrebna, so računovodski in finančni delavci kot čuvarji zakonitosti odigrali nedvomno veliko vlogo. V nenehnem iskanju pravičnejšega ekonomskega sistema, sistema, ki bi omogočal dejansko oblast delovnega človeka, so računovodski in finančni delavci vlagali velike napore pri iskanju poti in možnosti za praktično uresničevanje političnih načel našega samoupravnega družbenoekonomskega sistema. Naša pomembna pridobitev — zakon o združenem delu — in čedalje hitrejša uvajanje njegovih določil v življenje pa

jim nalaga še pomembnejše, ne samo strokovne, ampak tudi idejno-politične naloge, saj morajo kot aktivni dejavniki v samoupravnem odločanju dajati pravilne in pravočasne informacije še predvsem pri dogovarjanju o dohodkovnih odnosih, v sodelovanju z drugimi političnimi organizacijami pa pripravljati tudi osnove družbenopolitičnih odločitev, kajti znano je, da politične odločitve temeljijo na materialnih dogajanjih v družbi.

V boju za nove vrednote, ko uresničujemo načela nove ustave, sta vsaka manifestacija naših dosežkov, torej tudi dosežkov Zveze računovodskih in finančnih delavcev in vsako priznanje tistim, ki ga zaslužijo, prispevek k nadaljnjemu družbenoekonomskemu napredku.

Društvo računovodskih in finančnih delavcev je v ta namen priredilo 31. januarja 1979 v Narodnem domu svečano akademijo. Od 25. januarja do 10. februarja 1979 pa so organizirali razstavo o razvoju računovodstva in financ.

Po 20 letih

Pismo našega upokojenca

Danes, 15. februarja 1979 je minilo točno 20 let, odkar sem se starostno upokojil. V Železarni sem delal kot klepar v mehanični delavnici.

Bil sem soustanovitelj kegljaškega kluba v Štorah in prvoborec za izgradnjo kegljišča v Štorah, skupno z že preminulim tov. Rukavino. Sem še vedno aktiven kegljač starejše ekipe Ilirije v Ljubljani. Lepi so bili časi, ko sem bil v službi. Tudi letovanja na Rabu ali na Svetini so bila lepa. Danes tega ni več, ker si z današnjo pokojnino ne morem privoščiti teh stroškov. Že 20 let sanjam o vsem, kar je bilo lepega v službi, ker sem ob delu in svojem poklicu užival. Mislim, da je še veliko takih v vašem kolektivu. To se vidi iz napredka Železarne. Iz »Železarja« se lahko vidi, kakšne uspehe ste dosegli. Iz tega se vidi skrb in požrtvovalnost vodilnih in celotnega kolektiva.

Najlepše se vam zahvaljujem za vašo vestnost pri pošiljanju glasila in prosim, da tudi v bodoče ne pozabite name.

Kolektivu želim še v naprej obilo uspehov, tudi vsem športnikom, posebno pa kegljačem velikih podrtih kegljev.

Anton Filipič

KAKO JE Z ODNOSI DO UPOKOJENCEV ŽELEZARNE ŠTORE?

Človek kar nerad zapiše, da občuti slabo voljo, ker ne bi rad izpadel kot osamljen primer. Ko pa izmenjaš misli s svojimi vrstniki, vendarle opaziš, da v odnosih Železarne Štore do njenih upokojencev nekaj ni v redu.

Če sem zapisal Železarno Štore, mislim pri tem na njene samoupravne organe, nekoliko več na sindikat, a nenazadnje na posameznike, koliko in kaj razmišljajo o svojih prednikih, ki so vlagali svoje delo za sedanjost.

Žal mi je, da upokojenci Železarne niso deležni pozornosti niti ob jubilejih ob vsakoletnih praznikih niti ob zaključnih računih. Smo priče, kako je s temi odnosi v drugih delovnih organizacijah, konkretno v celjski občini. Ne bi se »obesili« na primere 60 % letne nagrade od povprečnega mesečnega dohodka, ki so ga deležni upokojenci delovne organizacije v Celju, ker je to stvar finančne možnosti (ali dobre volje). Gotovo pa je, da je toplej sprejem ob Novem letu ali 29. novembru ali kdaj drugič vendarle dokaz spoštovanja, kakor tudi misli na to, da bo sleherni v bodoče upokojeni član kolektiva vsekakor vesel, če ne bo z odločbo o upokojitvi hkrati tudi »odpisan«.

V Železarju št. 12/1978 je bil objavljen članek o društvenih prostorih upokojencev v Štorah. Vsekakor hvalevredno, da upokojenci v Štorah dobijo svoj klubski prostor, tako kot ga imajo tudi v drugih krajevnih skupnostih. Za Štore je bil že skrajni čas in poleg hvale za pomoč bi rekel, da so »dobrotniki« v veliki zamudi. Iz članka je razvidno, da se akci-

ja nanaša v glavnem na področje Štor, kar je razumljivo, saj upokojenci Železarne Štore, ki živijo izven tega območja, ne morejo aktivno sodelovati v Klubu — društvu v Štorah.

Za vse upokojence Železarne Štore bi bila razveseljiva novica, če bi ob sprejemanju sklepov in stališč o družbenem standardu bila besedica ali dve za upokojence. Žal tega v Železarju št. 12 ni moč zaslediti. Morda bodo posamezni tozdi kljub vsakodnevnim problemom spregovorili tudi o odnosih do upokojencev.

Bogdan Mirnik

Na objavljen članek bomo v prihodnji številki objavili odgovor!

(Nadaljevanje s 4. strani)

KOMISIJA ZA DRUŽBENI STANDARD

Na 12. redni seji (23. 2.) so obravnavali vloge za sofinanciranje pri nakupu stanovanj in sprejeli nekaj sklepov o razdelitvi stanovanj. Obravnavali so tudi prošnje za odložitev plačila kreditov in potrdili predlog za odobritev sredstev za nabavo stanovanjske opreme v garsonjeri, ki jo bo uporabljal strokovnjak iz druge države; sredstva za to opremo se črpajo iz sklada za investicije.

Zadolžili so delovno skupnost za fin. in rač. posle, da do 10. marca 1979 pripravi poročilo o porabi 7 % od bruto OD za stanovanjsko izgradnjo.

ŠTORSKI ŽELEZAR — Glasilo OZD Slovenske železarne ŽELEZARNA ŠTORE — Izhaja enkrat mesečno — Uredniški odbor: Grafičnik Frido, Gabršček Jože, Knez Peter, dipl. ing., Kavka Franc, Renčelj Vlado, Uršič Rudi, Zelič Franc, ing., Zmahar Ivan — odgovorni in glavni urednik: Kavka Franc, pomočnik urednika: Uršič Rudi. Po mnenju republiškega sekretariata za prosveto in kulturo Ljubljana, je časopis oproščen davka od prometa proizvodov (št. 421-1/72 z dne 20. 2. 1974) — Tisk: AERO Celje — TOZD grafika — Rokopisov ne vračamo.